

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

Jaka Okorn
205 Irving Ave.
Brooklyn, N. Y. 11237

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JULY 1, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Izrael bo dal Arabcem v Vzhod. Jeruzalemu odškodnino za posesti

Vlada je predložila zakonski
načrt o izplačilu odškodni-
ne Arabcem v Vzhodnem
Jeruzalemu za izgubljeno
posest.

JERUZALEM, Izr. — Vlada
Izraela se je odločila plačati A-
rabcem v Vzhodnem Jeruzale-
mu odškodnino za pred 23 leti
izgubljeno posest. Načrt je bil
dolgo v razpravi in naj bi bil
nekako dopolnilno pripojitve
Vzhodnega Jeruzalema Izraelu.
Ko so Izraelci vzhodni del Jeru-
zalema, ki obsega staro mesto,
junija 1967 zavzeli, so ga kma-
lu nato združili s svojim Jeru-
zalemom v eno mesto.

Kljub združitvi položaj Arab-
cev v Vzhodnem Jeruzalemu ni
bil enak položaju Arabcev v Iz-
raelu, ki ob ustanovitvi Izraela
maja 1948 niso zbežali, ampak
so ostali na svojih domovih. Ti
so dobili že zdavnaj pravico do
odškodnine za posest, ki so jo
izgubili ob ustanovitvi Izraela.
Če naj bo stari del Jeruzalema
del Izraela, morajo imeti njego-
vi prebivalci enake pravice kot
drugi prebivalci republike. To
velja tudi za izraelske Arabce.

Ta misel je končno zmagala
in pravosodni minister Jakov S.
Shapiro je uradno stavil Knesetu
predlog, naj se v teku prihodnjih
20 let izplača do kakim
10.000 Arabcem, prebivalcem
pripojenega dela Jeruzalema e-
nako odškodnino, kot gre Arab-
cem, ki so leta 1948 ostali na
svojih domovih na ozemlju Izra-
ela.

Zakonski načrt ne velja za A-
rabce v ostalih zasedenih prede-
lih, ker Izrael njihovega položaja
še ne smatra za dokončnega.
Zakonski načrt za odškodnino
Arabcem v starem Jeruzalemu
le potrjuje izraelsko odločnost
obdržati ta del junija 1967 osvo-
jenega področja.

Olje iz oljnega škrlja

WASHINGTON, D.C. — No-
tranji tajnik Morton je objavil,
da namerava dati posamezna
ležišča oljnega škrljavnca v za-
kup za izkoriščanje privatnim
podjetjem. V debelih plasteh te-
ga škrljavnca v državah Wyo-
ming, Colorado in Utah so o-
gromne količine olja. Zadoš-
tvovale bi za več kot sto let v seda-
njem obsegu porabe, če bi jih
le znali gospodarsko izkoristiti.
Pri sedanjih tehnikah pridobivanja
olja iz oljnega škrljavnca je to
olje predrago v primeri z oljem
iz drugih virov.

Zvezna vlada je hotela že pred
dvema leti dati nekaj področij z
oljnim škrljavncom v zakupno
izkoriščanje, pa ni dobila ponud-
nikov. Zaveda se, da bo prej ali
slej treba ta vir uporabiti in je
zato najboljša, da se najde na-
glo boljša tehnika njegovega iz-
koriščanja.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno in manj
vroče z možnostjo dežja. Najviš-
ja temperatura od 80 do 85 stop-
inj.

Bengalsko gospodarstvo je še zmeraj na tleh

DAKA, Vzh. Pak. — Potekli
so trije meseci, odkar je izbruh-
nila sedanja državljanska vojna.
Kako hitro in temeljito so prvi
tedni državljanske vojne poru-
šili vse blagostanje v Vzhodnem
Pakistanu, se da ugotoviti že se-
daj. Pakistanski režim je namreč
dovolil nekaterim tujim časnika-
rijem, da so obiskali Benga-
lijo. Kar so ugotovili, se zelo
vzajem s prvotnimi poročili iz In-
dije, ki so jih svoj čas smatrali za
pretirane.

Sedanji obiskovalci Vzhodnega
Pakistanu še zmeraj le potrjujejo,
kako je dežela razdejana,
narod pa obubožan, dočim se o
obnovi gospodarskega življenja
zaenkrat še ne da govoriti. Tež-
ko je reči, čemu je to treba pripisati:
ali nesposobnosti paki-
stanske vlade ali načrtnemu za-
vlačevanju obnove dežele, ali a-
patiji domačega prebivalstva
itd. Morda bodo morala poteči
leta, da se vrne v razdejano kra-
je nekdanje skromno blagostanje.

Časnikarji so opazili tudi, da
uporni bengalski duh še ni mrt-
tev. Še zmeraj se doma skriva-
jo domači gverilci in delajo
preglavice vladnim varnostnim
organom. Značilno je tudi, da
begunci ne kažejo nobenega ve-
selja, da bi se iz Indije vračali
domov. Zato je mnogo požga-
nih vaši in mest prav v takem
stanju, kot so bila v začetku
vdora vladnih čet.

Turčija bo prenehala pridelovati opij

WASHINGTON, D.C. — Pred-
sednik R. M. Nixon je včeraj
objavil, da je bil dosežen s Tur-
čijo dogovor, v okviru katerega
bodo s prihodnjim letom prene-
hali v Turčiji pridelovati opij, iz
katerega delajo heroin.

V Turčiji pridelajo okoli 60%
vsega opija na svetu, ki prihaja
v obliki mamil največ preko
Francije v ZDA.

Poravnajte naročnino!
Datum poteka
naročnine je nad Vašim
imenom na naslovu!

Hanoi se odločil za večjo vojno I. 1963

Tajni dokument kaže, da se
je Severni Vietnam odlo-
čil za razširitev vojne v
Južnem Vietnamu že kon-
cem leta 1963, torej daleč
pred L. B. Johnsonom.

SAIGON, J. Viet. — Tajni
dokument, ki razkriva resoluci-
jo devetega zasedanja centralne-
ga komiteta Komunistične par-
tije v Hanoi decembra, je oči-
ten dokaz, da se je Hanoi odlo-
čil za vojaški nastop in vojaško
zmago v Južnem Vietnamu še
pred koncem leta 1963 kmalu po
umoru predsednika Diema. Ta
sklep tedaj ni bil znan ne Sai-
gonu ne Washingtonu, ker bi bil
sicer gotovo uporabljen v doka-
zovanju nujne potrebe nastopiti
proti rdečim načrtom.

Iz dokumenta je razvidno, da
so se vodniki v Hanoi odločili
za obsežen vojaški nastop v
Južnem Vietnamu neoziraje se
na nevarnost ameriškega nepo-
srednega posega v vojskovanje.
Prepričani so bili, da imajo
sredstva za zmago na razpolago,
upanje na uspeh jim je povečevalo
slabo notranje stanje v
Južnem Vietnamu, kje po umoru
Diema dolgo ni bilo nobene
trajnejše vlade.

V Saigonu in v Washingtonu
so bili precej gotovi glede komu-
nističnih načrtov, toda manj-
kalo jim je trdih dokazov za nje,
s katerimi bi bilo mogoče pre-
pričati domačo in svetovno jav-
nost, da je napadalec Severni
Vietnam in da je treba njegov
osvajalni pohod zatreti zaradi
varovanja svetovnega miru.

Volivna pravica 18-letnim bo skoro postala zakon

WASHINGTON, D.C. — Dr-
žava Illinois je odobrila ustavno
dopolnilo o podelitvi volivne
pravice 18 let starim. S tem je
dopolnilo odobrilo skupno 35
držav in potrebne so le še tri,
da bo dopolnilo postalo obvezni
zakon dežele kot 26. dopolnilo
ustave.

Poštna reforma bo trajala morda tudi 10 let!

CLEVELAND, O. — Pro-
met na naši pošti je postal o-
bujen. Vsi protesti javnosti
niso pomagali, ljudje so oto-
peli, smatrajo vsak stik s po-
što kot nesrečo, ki človeka za-
dene in ki gleda, da se nesreči
čim prej ognje, ako je to mo-
goče. Zato se tudi nihče ne
zmeni, da bo poštna uprava
najpo teden spremenila
naprej svojo pravno obliko,
potem pa morda kdaj v daljni
bodočnosti tudi sistem svoje-
ga poslovanja. 1. julija je
namreč poštna uprava prešla
iz federalne kontrole v avto-
nomno korporacijo. Bo sicer
po federaciji še kontrolirana,
toda federalna administracija
se v njene poslovne načrte ne
bo smela mešati. Če bo misli-
la, da se mora mešati, je v ta
namen predviden poseben po-
stop, ki se da spremeniti le
sporazumno.

Značilno je, da nova uprava
do sedaj še ni prišla na dan s
svojim načrtom, kako misli
poštni sistem reformirati.
Najbrže se boji, da bi javnost
porabila tako objavo za pri-
ložnost, da se znova spravi na
kritiziranje in doda, da tudi
novi upravi ne more verjeti,
dokler ne vidi dejstev.

Morda ima prav, da je pesi-
mistična. Zato se je oglasilo
par starih poštinskih uradnikov
z dolgoletno prakso in pove-
dalo svoje mnenje o bodočnosti
naše poštne uprave. Ti
strokovnjaki nimajo nobene
ambicije, da bi spreobračali
svet, so povedali le to, kar jih
je naučila dolgoletna praksa.
Po tej poti so se ognili vsake-
mu optimističnemu preroko-
vanju. Trdijo namreč dve ne-
prijetni stvari: Za reformo se
ne da narediti noben prakti-
čen načrt, kajti poslovanje se
bo moralo na dolgo roko na-
sloniti na preskušanje raznih
obratnih sistemov. Preskušanje
bo trajalo dolgo časa, kajti
nobene novotarije ni mogo-
če zavreči na hitro roko.

Vzemimo konkreten slučaj.
V našem mestu imamo okoli
2.000 "nerentabilnih" poštinskih
nabiralnikov in samo kakih
800 "rentabilnih". Rentabilni
so tisti, ki se v njih nabira
toliko poštne materiala, da se
nabiranje splača. Okoli
2000 nabiralnikov dela torej z
"zgubo", ki obstoja v tem, da
vsak poštinski uslužbenec nabe-
re v takih nabiralnikih pre-
malo pošte, da bi se z znam-
kami krili izdatki za njegovo
plačo. Kaj storiti? Poštna u-

Direktor CIA v Izraelu

JERUZALEM, Izr. — Redko
se dogaja, da bi objavljali, kam
je šel v tujino direktor Osred-
nje obveščevalne službe — CIA.
On je vodnik glavne vohunske
službe ZDA in vsaka njegova
pot v tujino je zvezana z naj-
različnejšimi sumnjami. Običaj-
no države vohnikov svoje vo-
hunske službe niti ne izdajo
javnosti, kaj šele, da bi javno
razpravljale o njihovih potih po
tujini.

Zato je posebno zanimivo, da
so izraelski viri pustili v javnost
vest, da je vodja Osrednje ob-
veščevalne službe ZDA Richard
Helms v Izraelu na nekaki urad-
ni poti. Ta vest ima brez dvoma
svoj poseben smoter. Verjetno
hočejo v Jeruzalemu pokazati
Arabcem, kako dobre in tesne
stike imajo z ZDA, četudi tu in
tam pride javno do trenja med
Jeruzalemom in Washingto-
nom.

Trdijo, da je prišel R. Helms
v Izrael, da z vodniki njegove
obveščevalne službe in s pred-
stavniki vlade pretrese položaj
na Srednjem vzhodu, zlasti ob-
seg in vlogo Sovjetske zveze v
arabskem svetu. Ta raste, ko se
arabski svet z Egiptom na čelu
pripravlja na nov vojaški spo-
pad z Izraelom.

Tako je razumljivo, da bo R.
Helms skušal dognati tudi de-
janske potrebe Izraela v orožju
za ohranitev ravnotežja sil, ki
ga hočejo ZDA ohraniti na Sred-
njem vzhodu kot sredstvo za
preprečevanje nove vojne.

Hoffa išče pomilostitev

WASHINGTON, D.C. — Ja-
mes R. Hoffa, ki se je nedavno
odpovedal predsedstvu Unije
prevoznikov (Teamsters Uni-
on), je vložil priziv na zavrnit-
ev pomilostitve v preteklem
marcu. Novo zaslišanje bo 7. ju-
lija.

J. R. Hoffa je v zvezni ječi v
Lewislburgu, Pa., od marca 1967,
obsojen zaradi poskušanja vpli-
vati na porotnike na 8 let in na-
to še na 5 let zaradi poštne go-
ljufije. Od skupno 13 let jih je
marca predsedel v ječi 4, kar mu
je dalo pravico do pomilostitve
na temelju vzornega ponašanja
v ječi.

ZAKON O VOJAŠKI OBVEZI DANES PRENEHAL VELJATI

Obe zbornici Kongresa sta odobrili zakonski predlog o po-
daljšanju vojaške obveznosti, pa se nista mogla zedi-
niti na skupno besedilo, da bi bil zakon odobren še
pred potekom starega.

WASHINGTON, D.C. — Kon-
ferenca zastopnikov Senata in
Doma se je zedinila že v terek
vsem besedilu zakona za po-
daljšanje vojaške obveznosti za
dve leti, ni pa še danes našla re-
šitve za v Senatu odobreni pred-
log umaknitvi vseh ameriških o-
poročenih sil iz Južnega Viet-
nama v teku 9 mesecev, če rde-
či izpuste v teku treh mesecev
ameriške vojne ujetnike. Pred-
log je stavil vodnik demokrati-
ske večine v Senatu M. Mans-
field in je tam tudi prodl.
Predstavniki doma je predlog
odklonil in zastopniki obeh
zbornic morajo sedaj najti neko
rešitev, ki bo sprejemljiva kot
kompromis za oba doma.

V čem bo kompromis obsto-
jal, trenutno še ni jasno. Trdijo,
da je Dom pripravljen odobriti
resolucijo, ki bi izražala željo
Kongresa po končanju vojne v
Vietnamu, ni pa voljan posta-
viti v tem pogledu kak datum.

Zakonski predlog bo zato ne-
mara potreboval še nekaj dni za
sprejem in končno odobritev. O-
brambno tajništvo v tem času
ne more klicati v vojaško služ-
bo, ker zakon o vojaški obvez-
nosti od danes ne velja več.

Agnew v Seoulu

SEOUL, J. Kor. — Podpred-
sednik ZDA S. T. Agnew je pri-
šel sem zastopat ZDA pri tretji
vmestitvi predsednika republike
Chung Hee Parka. Na letališču
ga je sprejel predsednik vlade
in se z njim peljal v mesto. Vla-
da ni pripravila nobenega večje-
ga sprejema, kot je to storila
lani.

Agnew bo ostal v Koreji 6 dni
in se bo razgovarjal z vodniki
republike o umiku južnokorej-
skih čet iz Južnega Vietnama in
o vrsti vprašanj, ki zadevajo
obe deželi.

da, da občinstvu čim bolj u-
streže in pri tem ne gleda na
rentabilnost, ali pa naj gleda
na rentabilnost in streže po-
vpraševanju po poštnem pre-
vozu le tako daleč, dokler pri-
tem ne nastajajo zgube.

Posebno poglavje je seveda
tudi vprašanje uslužbenecv.
V službo poštne uprave je te-
kom let prišel marsikdo, ki
nima primerne kvalifikacije,
in si je v službeni dobi tudi
ni pridobil. Nikjer ni toliko
"političnih uslužbenecv" kot
pri pošti. S tem ni rečeno, da
med njim ni dosti dobrih. Ko
bo prišlo do redukcije, uradni-
štva, bo pa ta problem butnil
z vso silo na dan.

Za sedaj govorijo v priza-
detih krogih, da bodo štrajki
poštne oseboja pogostejši,
kot so bili doslej, akoravno je
bilo pri sestavi novega zakona
o poštni upravi tudi to
vprašanje presojano od vseh
strani, da bi se našel zadovo-
ljev kompromis.

Pri vsem tem nas še čaka
dražja pošta. Tudi to nas čaka
po zaslugi Kongresa, ki ni
imel nikoli političnega pogu-
ma, da bi v federalni poštni
upravi napravil pravočasno
vsaj nekaj reda.

V zakonskem predlogu so se
zedinili na odpravo pravice do-
ložitve roka študirajočim. Tisti,
ki so to pravico uporabili v le-
tošnjem šolskem letu, jo lahko
rabiho do končanja svojih študij,
za nove pa ne bo veljala več,
kadar bo seveda zakonski pred-
log o vojaški obveznosti postal
zakon.

ZDA dale čilu 5 milijonov kredita za nakup orožja

WASHINGTON, D.C. — ZDA
so dovolile republiku Čile kredit
5 milijonov dolarjev za nakup
vojaških potrebščin, četudi je
tam na oblasti socialistični režim
predsednika Allendeja.

Kredit bo Čile porabil za na-
kup novega C-130 štirimotorne-
ga prevoznega letala in za na-
bavo opreme za padalske enote.

Objavljeno je bilo dalje tudi,
da so ZDA "posodile" Čilu oce-
anski vlačilec Arikara, zgrozen
leta 1943 in obsegaječ 1.235 ton.
Čilska vojna mornarica bo vla-
čilec prevzela danes v pristani-
šču Pearl Harbor.

V vladnih krogih trdijo, da
hoče Čile ohraniti redne stike z
ZDA, četudi ima izrazito soci-
alistično vlado. Ostal je v Med-
ameriškem obrambnem odboru,
ameriška vojna misija je še ved-
no dobrodošla in predsednik Al-
lende je celo zaprosil za poveča-
nje dobrovoljcev Mirovnega zbor-
a ZDA od 70 na 100.

Nixon postavil novega vodnika za gospodarstvo

WASHINGTON, D.C. — In-
flacija, druginja in brezposel-
nost, to so tri glavne gospodar-
ske bolečine predsednika Nixo-
na. Kako naj se bori proti tem
"negativnim gospodarskim poja-
vom", še sam ne ve dobro. Bo ga
premišljeval in skušal najti pravo
pot. Med tem je postavil se-
danjega zakladnega tajnika Con-
nallyja za šefa svojega gospodar-
skega štaba. Connally je že dal
svojo prvo izjavo.

Noče nobene inflacije, nobene-
ga znižanja davkov, nobenih
javnih del, pa tudi nobene pre-
tirane kreditne politike.

Da predsednik misli zares, je
pokazal s tem, da je odklonil
podpis zakona za javna dela, ka-
mor bi federacija morala vta-
kniti \$5.6 bilijonov, rezultati te
investicije bi se pa morda poka-
zali šele prihodnje leto.

Zdi se, da predsednik priprav-
lja svoj načrt, kako se bo z go-
spodarskimi težavami boril pri-
hodnje leto. To se pravi, letoš-
nja gospodarska kriza bo nihala
na dnu svoje ravni.

Izraelske težave na morju

TEL AVIV, Izr. — Ko se še
niso tu pomirili od vznemirje-
nja zaradi gverilkega napada
na izraelski tanker v Bab el-
Mandeb morski ožini, jih je znova
razburila vest, da je neka
sovjetska vojna ladja zahtevala
identifikacijo od neke izraelske
tovorne ladje pred vzhodom v
Rdeče morje. Ladja je enostav-
no ugasnila luči in plula dalje.

— Kalifornija je začela u-
stvarjati svoj sedanji sistem par-
kov šele 1. 1927.

Iz Clevelanda in okolice

Romarjem v Lemont—

Vodstvo sporoča, da bo avto-
bus odpeljal v Euclidu na E. 200
in Miller Ave. ob 5.15 zjutraj,
iz Collinwooda izpred cerkve
Marije Vnebovzete ob 5.30. Iz
Newburga bo odpeljal avtobus
zpred cerkve sv. Lovrenca ob
5.15 in prispel pred Baragov
dom ob 5.30, kjer bo pobral ro-
marje s St. Clair Ave. okolice.
Oba avtobusa bosta nato odpe-
jala skupno proti Lemontu.

Se bo seje—

Slovenska ženska zveza podr.
št. 14 sporoča, da v juliju ne bo
mela seje.

Dobro spanje—

Pri Norwood Appliance &
Furniture na 6202 St. Clair Ave-
nue imajo naprodaj lepo izbiro
klimalskih naprav po ugodnih
cenah. Več v oglasu!

Zadušnica—

Jutri, v petek, ob 7.30 bo v
cerkvi sv. Vida sv. maša za pok.
Williamia in pok. Ano Svigel ob
obletnici smrti.

Po sinočnem viharju—

Polovico predmestja Eastlake
je še vedno brez električne
struje, po sinočnem viharju.
Tudi prebivalci Parme in Lake-
wooda so bili sinoči brez elek-
trika. Ena ženska je bila ubita
od strele, ko se je vračala z
dela.

Banko so oropali—

Včeraj ob enih popoldne so
trije z nogavicami maskirani
roparji oropali Central National
banko, Lee-Harvard podružnico.
Policiji in FBI se je že nekaj
minut zatem posrečilo ujeti dva
roparja, tretji pa je pobegnil s
plenom, ki je znašal \$3.537.

V Camp David sta bila

WASHINGTON, D.C. — Mrs.
Richard M. Nixon je razkrila,
da sta se Mr. in Mrs. Edward
Cox po poroki odpeljala naravn-
o v Camp David preživet v
miru sredi narave svoje medene
tedne.

Zadnje vesti

MOSKVA, ZSSR. — Odpoved
oskrbe s kisikom v vesoljski
ladji Soyuz 11 je verjetno
povzročila smrt treh vračajo-
čih se ruskih kozmonavtov,
ko so pristajali na Zemlji po
24 dneh bivanja v vesolju. Ta
težka nesreča je potisnila raz-
iskavanje vesolja Sovjetske
zveze v precejšnjo negotovost.

WASHINGTON, D.C. — Bančni
komite Senata je odklonil
predlog vlade za jamstvo po-
sojila 250 milijonov Lockheed
Aviation korporaciji.

WASHINGTON, D.C. — Vrhov-
no sodišče Združenih držav je
odločilo, da New York Times
in Washington Post lahko ob-
javljata podatke Pentagonске
študije o vpletu v Vietnam.

PARIZ, Francija. — Severni
Vietnam je danes zjutraj pri-
šel na dan z novim mirovnim
predlogom, s podaljšanjem
termina za umaknitev vseh
ameriških čet iz Južnega
Vietnama do konca tega leta.
V zadevi ameriških vojnih
ujetnikov, pravi Severni Viet-
nam, da bo zadnji ujetnik
izpuščen takrat, ko bo zadnji
ameriški vojak odšel iz Juž-
nega Vietnama.

COLUMBUS, O. — Ohio je 36
država, ki je dovolila 18, 19
in 20 let starim državljanom
volivno pravico.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — HENDERSON 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 128 Thursday, July 1, 1971

Kaj je z neofašizmom v Italiji?

Zadnje pokrajinske volitve na Siciliji in občinske volitve v 160 mestnih občinah, med njimi tudi v Rimu, so pomagale neofašističnim zmagom do take veljave, da svet ugiba, če stoji Italija pred novo dobo fašizma, ki bi lahko zopet ogrožal mir vsaj v Evropi, ako že ne po vsem svetu.

Radi pozabimo, da fašizem ni bil v Italiji nikoli popolnoma mrtev, akoravno ga je po l. 1943 pobijala italijanska politika v parlamentu in zunaj njega. Že l. 1946 je pokazal prve znake političnega življenja, saj je na prvem shodu na Piazza del Popolo v Rimu nabral nad 20.000 udeležencev, leto pozneje se je gibanje že udeležilo občinskih volitev v Rimu, l. 1948 je pa na programu stranke bilo izvoljenih že 6 poslancev, število glasov je pa preseгло pol milijona.

O novem fašizmu je torej težko govoriti, kvečjemu bi lahko rekli o obnovljenem fašizmu ali kaj podobnega. Gibanje ni zatajilo mnogo osnovnih fašističnih idej, dodalo pa je nekaj novih. V prvih letih svojega obstoja se je borilo kot vsako novo ali obnovljeno politično gibanje z običajnimi težavami, ki so vodile tudi do razkolov, toda stranka je vse začetne bolečine premagala.

Trenja so se zgodaj pojavila tudi v strankinem vodstvu, toda njen soustanovitelj Almirante je ostal na krmlu, akoravno je že kazalo, da ga bodo notranji organizacijski prepripi potisnili v ozadje. Tako je neofašizem rastel od volitev do volitev, dokler ni pri zadnjih parlamentarnih volitvah dobil 11 senatorjev, 24 poslancev in nad 2.400 občinskih odbornikov. Enkrat je še celo prišel do tega, da je sodeloval pri glasovanju o zaupnici novi vladi, v vlado pa ni prišel.

Neofašizem je torej že dosegel prilično lepe uspehe. Pri zadnjih volitvah je dobil skoraj 14% vseh oddanih glasov in s tem postal politična sila, ki je treba z njo tako računati kot zahteva stvarnost, ne pa italijanska domišljija.

Ne bi mogli pripisovati letošnjih uspehov pri volitvah le političnemu delu neofašistov, ki se v bistvu ni razlikovalo od političnega udejstvovanja pri prejšnjih volitvah. Do uspehov so bistveno pripomogle tudi napake, ki jih delajo nasprotniki neofašizma. Kar je takih nasprotnikov na desni, se ne zavedajo, da je treba danes posvečati več pozornosti socialni politiki. To velja posebno za desno krilo demokristjanov, ki sicer ne nasprotuje v načelu demokristjanski politiki, jo pa skuša ovirati, ako se ponudi prilika.

Demokristjani so hrbtenica vsake koalicije "levega centra" in nosijo glavno odgovornost za koalicijsko vlado. Zato opozicija najbolj napada ravno demokristjane, tudi neofašisti jim ne prizanašajo. Demokristjani kažejo premalo veselja, da bi resno nastopili proti zlorabam politične svobode. Javnost jim pripisuje odgovornost za potrebne in nepotrebne štrajke, za nemire, neredne, demonstracije in vse temne strani podobnih nastopov na italijanskih ulicah in trgih. Demokristjani so dalje že predolgo na vladi, so se torej že močno "obrabili", se večkrat ne zavedajo odgovornosti, ki pada nanje kot voditelje političnih koalicij.

Neprijetno se počutijo tudi socialisti in socialni demokrati kot člani koalicije. Res je, da uživajo vse dobre vlade koalicije, toda nositi morajo tudi odgovornost za vlado, to pa radi odriavajo na demokristjane. Ker pri sedanjem političnem položaju ni mogoča nobena druga vladna kombinacija, je postala sedanja koalicija nujno zlo za italijansko politiko.

V opoziciji so komunisti kot druga največja stranka v italijanskem političnem življenju. Spretno plavajo med različnimi tokovi in skušajo izvlčeti vse koristi, ki jih more doseči opozicija. Seveda imajo stare želje, da pridejo v vlado in skušajo tudi pripraviti pot vanjo. So že dosegli, da računa del italijanske politične javnosti z verjetnostjo, da bodo kmalu prišli v vlado. Zato ne zavirajo zmeraj parlamentarnega dela in tudi vladi ne delajo prevelikih sitnosti. Ne nagajajo ji direktno, pač pa posredno, največkrat preko njihove zveze delavskih unij, ki dejansko usmerja italijansko delavsko politiko.

Niso redki slučaj, da komunistična partija vodi v parlamentu konstruktivno opozicijsko politiko, njene unije pa demonstrirajo in delajo nereda na ulicah, pri tem pa pridno organizirajo vse mogoče vrste štrajkov, ki razburjajo italijansko gospodarsko življenje. Tako so postali štrajki prava šiba božja za Italijo in so morda največ pripomogli, da se neofašistično gibanje tako hitro širi. Saj jih smatrajo mnogi Italijani za glavnega varuha reda in miru v italijanskem javnem življenju.

Neofašisti se tega zavedajo, zato so tudi napovedali neizprosni boj komunizmu v domači in zunanji politiki. Seveda jim komunisti vračajo milo za drago. Odtod toliko izgrediv in bojov na italijanskih ulicah, pa tudi na drugih javnih in pol javnih prostorih. Neofašisti so pripravljeni,

da zatro komuniste s silo, isto željo imajo seveda tudi komunisti napram neofašistom. To je tisto, kar dela vtis, da so sedanji neofašisti samo nasledniki Mussolinijeve stranke.

Neofašisti trdijo drugače. Pravijo, da je svobodna demokracija čisto dobra stvar, samo taka ne sme biti, kot je sedaj. Vsi organi svobodne demokracije so dobri, le demokracija ne sme biti količinska, to se pravi, v njej ne sme odločati večina, demokracija mora biti kakovostna, kar zanje pomeni, da vlada ni odvisna od zaupanja parlamenta! Pred očmi jim je torej neke vrste predsedniška demokracija, kot jo poznamo v Ameriki in kot so jo vpeljali v Franciji.

Tako trdijo neofašisti sedaj, ko niso na vladi. Kaj bodo rekli, ako pridejo vanjo, je pa drugo vprašanje. To je tem važnejše, ker je njihov sedanjí voditelj Almirante le njihov zastavonoša, dočim se prave neofašistične sile skrivajo za njegovim hrbtom. Kako neofašisti nastopajo v javnosti, smo videli pri zadnjih demonstracijah v Trstu. Tam so pokazali ne samo, da so izvrstno organizirani, ampak da v divjem obračunavanju z nasprotniki ne poznajo nobenega korektnega nastopa. V tem oziru so ravno tako nevarni kot nekdanji Mussolinijevi pristaši. Druga njihova pega je pretiran nacionalizem, ki jih osvobaja vsakih moralnih mej. Tudi to so že dokazali na italijanskih ulicah. Končno so neofašisti zagovorniki italijanskega imperializma na Balkanu, prav takega, kot ga je pokazal Mussolini v praksi. So torej ravno za Slovence več kot trikrat nevarni.

BESEDA IZ NARODA

NEKAJ PRIPOMB K SLOVENSKI KOROŠKI

(Konec)

V tej zvezi naj pripomnimo, da je ločitev duhov, ki je do nje prišlo na Slovenskem — kmalu bo 100 let — ko je Mahnič začel obrambo krščanskih večnostnih načel v javnem življenju proti kulturnobojnim liberalcem, začela predvsem Kransko in Goriško, do znatne mere tudi Stajersko, ni pa zajela slovenske Koroške. Zato je bil na Koroškem krščanski idejni temelj nekaj samo po sebi umljivega do druge svetovne vojne. Tudi redki koroški liberalni izobraženci so s tem računali; že zato, ker so bili duhovniki glavni nositelji narodno obrambnega boja. Ob splošno-slovenski ločitvi duhov pred 100 leti in ob koroški ločitvi po drugi svetovni vojni nam stopa pred oči predvsem tale značilnost: medtem ko je Mahnič uporabljal le uma svetle meče, je pri koroški ločitvi odigrala veliko vlogo partizanska grožnja z revolverjem!

Prav in na mestu je, če si priključimo v spomin, da je tedaj leta 1948 dr. Tischler javno v časopisu izrazil svoje razočaranje nad manirami in metodami OF. Obenem pa je javno revidiral svoje razmerje do nas protikomunističnih beguncev. Priznati je treba, da je bila to krepka in moška poteza, ki nam je navdihnila spoštovanje. Tedaj je dr. Tischler prišel tudi v begunsko taborišče v Spittalu in se daljša razgovorjal z vidnejšimi predstavniki, predvsem z msgr. Škerbecem. Ob tisti priliki je izrekel tudi svoje načelno narodno politično stališče: slovenska manjšina mora živeti iz svojih lastnih političnih, kulturnih in moralnih sil in moči. In to voljo po samostojnosti mora manjšina kazati ob vsaki danji priliki; sicer bodo drugi reševali njen položaj brez nje... Res pomembna izjava! (K razmerju med begunci in koroškimi Slovenci tistih let bodi dodano tole: Če spomin ne vara glede imena, potem je bil kaplan Fajnik prvi, ki je slovenskim beguncem, vračajoč se z romanja na Krko (v poletu 1947) v gosposvetski cerkvi s prižnice izrazil obžalovanje, ker so koroški Slovenci tako hladno sprejeli nas begunce, ter dodal misel Sedaj vemo, da ste dobri ljudje, dobri kristjani pa zavedni Slovenci.)

Ni namen tegale sestavka podajati pregled koroškega slovenskega življenja po l. 1948. Zato se bomo ustavili le pri nekaterih dogodkih naslednjih let. V avstrijski državni pogodbi iz maja 1955 (ki so jo poleg Avstrije podpisale tudi vse štiri zasedbene sile) je slovenska manjšina dobila mednarodno jamstvo za svoj obstoj in delovanje. V smislu te pogodbe so koroški Slovenci čez tri leta dobili svojo gimnazijo, katere prvi ravnatelj je postal dr. Tischler. Kljub ideološki diferenciaciji in sporadičnim trenjem med obema političnima organizacijama je narodno in kulturno življenje koroških Slovencev potekalo brez večjih pretresov. Največji minus pri krščansko mislečih Slovencih, ki so predstavljali večino, je bil ta, da 12 let niso šli samostojno na deželne volitve.

Za pravilnejše razumevanje zaključnih odstavkov je treba najprej reči nekaj besed o Titovi Jugoslaviji v tem času. Več angleških knjig, ki obravnavajo Titovo komunistično Jugoslavijo, izraža misel, da je ta po sporu z Moskvo več let iskala svoj lastni obraz in ga končno našla okoli l. 1960, zlasti v zunanji politiki. Komunističen režim v Ljubljani je tedaj začel revidirati svoje stališče do obeh slovenskih manjšin v tem smislu, da posledaj računa tudi s krščansko mislečimi Slovenci. Vsaj videz je bil tak. V tem času, delno že prej, se začne kulturne izmenjave in gostovanja ter razni uradni in poluradni obiski ter drugi stiki. Komunistični režim je začel iskati stike z Vatikanom; bi pa smeli reči tudi obratno. Na terenu je režim popustil v preganjanju Cerkev; slovenski in hrvaški škofje so brez večjih ovir mogli iti na vatikanski cerkveni zbor. Dovoljen je bil verski tisk. V Sloveniji, kot v celi Jugoslaviji, je nastopila neka odjuga. Titov režim se je začel zanimati celo za slovenske izseljence po svetu. Končno so l. 1965 jugoslovanski komunisti odprli meje proti Zahodu.

V tem razvoju so se koroški Slovenci ponovno močneje zazrli na ono stran Karavank. Tudi krščansko misleči Slovenci l. 1965 so predstavniki obeh političnih in kulturnih organizacij — razen Mohorjeve — napravili uradni obisk v Ljubljano, ki ga Slovenci po svetu nismo mogli razumeti in smo ostali skeptični glede pametnosti tega koraka. Kasneje smo slišali razlago, da komunistični režim v Sloveniji sicer res ne dopušča nikakršnega javnega delovanja na krščanskih temeljih, da pa zaradi kočljivega položaja obeh manjšin računa z obstojem krščansko usmerjenih političnih in kulturnih organizacij tako na Koroškem kot na Primorskem. Slovesni rojaki po svetu pa smo slej ko prej ostali neverni Tomaži.

V ta čas nekritične zagledano v Ljubljano vpada tudi delna pomoč, ki jo je ponudila Mohorjevi družbi ljubljanska u-

niverza za opremo študentovskega doma "Korotana" na Dunaju. Ta prispevek ni bil kak velikodušen dar, ampak le del izkupička od likvidirane Knafeljeve ustanove (vsaj tako smo slišali), ki sta jo končala Dunaj in Belgrad. Ljubljanska univerza je pri tem izrazila željo, da naj bi Mohorjeva ne stavljal nobenih pogojev svetovnonazorskega ali političnega prepričanja pri sprejemu študentov v Korotanov dormitorij (da uporabimo ta latinski izraz, tako znan v Kanadi in Ameriki). Mohorjeva je ponudbo sprejela (ob koncu julija 1966). Toda naslednja leta so pokazala, da bi bila naredila bolje, če bi bila ponudbo odklonila v soglasju z znanim Vergilovim verzom: "Timeo Danaos, et dona ferentes". "Dar" je bil psihološko in politično preračunan; z njim je ljubljanska univerza, pravzaprav komunističen režim v Ljubljani, dal krepko moralno oporo idejno "neopredeljenemu" klubu KSS. Lani je ta klub dobil direktno denarno podporo iz Ljubljane, tako smo brali.

Spričo koroškega uradnega obiska Slovenije in v razpoloženju, sledečemu po njem, je bilo seveda pričakovati naprej, da bo 20. obletnica nesrečne vetrinjske tragedije šla mimo koroških Slovencev, ne da bi se je spomnil s kako besedo. O tej priliki naj pribijemo, da je vetrinjska tragedija že del splošne slovenske, posebej pa del koroške zgodovine. Ta slovenska veletragedija se je vendar začela v Vetrinju. Noben resen zgodovinar ne bo mogel mimo nje.

L. 1968 je krepko dokazalo, da uradni obisk Ljubljane ni izpolnil upanj in pričakovanj, ki jih je imelo tedanje vodstvo NSKS z dr. Inzkom na čelu. Kljub obisku ni bilo prav nič prizanešeno ne NSKS ne dr. Inzku osebno. Poleg dveh študentskih demonstracij je to leto v jeseni prineslo tudi spremembo v vodstvu NSKS. O tej spremembi naj izrečemo tole analizo (uporabljajoč pri tem naše skušnje in opazovanja iz kanadskega in ameriškega življenja): NSKS je s samostojnim političnim nastopom pri deželnih volitvah 1966 dosegel kar lep uspeh; istega leta je prišla na svetlo nemško pisana brošura v obrambo verouka v slovenskem jeziku, ki sta jo sestavila predsednik in tajnik NSKS. Jeseni 1967 je NSKS sestavil narodno-politični program, o katerem je bila nato v začetku l. 1968 obširna javna diskusija. NSKS je bil tedaj vidno v nekem zagonu in poletu in politično uspešen. Predstavljal je dve tretjini koroških Slovencev. In ker smo tedaj slišali misel, da je po svojem mišljenju in čutenju Mohorjeva družba blizu NSKS, dasi na svojem področju, smemo k prejšnjim uspehom prišteti tudi tega, da je Mohorjeva prevzela "Korotan" na Dunaju. Reči bi smeli: koroška slovenska manjšina je v teh dveh, treh letih res črpala iz lastnih moči in iz lastnih sil. Točno v smislu dr. Tischlerjeve izjave izrečene v Spittalu msgr. Škerbca in še nekaterim.

Ti uspehi in napredek NSKS pa vsekakor niso šli v račun levičarski Zvezi slovenskih organizacij (ZSO); prav tako ne marksistično usmerjenim študentom na Dunaju in kar gotovo tudi ne komunističnemu režimu v Ljubljani. Za vsakega teh je NSKS v kratki dobi postal preveč uspešen in njegov predsednik dr. Inzko v njihovih očeh preveč samostojen politik. Po mnenju teh političnih nasprotnikov je bilo treba zato udariti po Mohorjevi in jo slovenskemu ter nemškemu svetu prikazati kot ustanovo, ki s svojim konservativizmom duši razvoj mladega slovenskega rodu. Predvsem pa je bilo treba zavreti uspehe NSKS in zrušiti dr. Inzka. V prvo linijo boja so šli, pravzaprav so bili poslani študentje. Po demonstracijah se je ves boj končno osredotočil na

predsednika Inzka, kar je otipljivo dokazovala razmnoženina "KOROŠKI OBACE" (ABC) in v njej najbolj pisanje prof. Messnerja. Zal le, da sta v ta trojni orkester proti dr. Inzku šla tudi dr. Tischler in dr. V. Zwittler.

Kot znano, je na občnem zboru 1968 postal novi predsednik dr. Vospernik, prejšnji tajnik. Mož je sposoben kulturni delavec in razgledan profesor, ni pa politik. To je po skoro treh letih več kot jasno. Po tem občnem zboru je NSKS začel svoj pot navzdol.

Da so levičarska Zveza slov. organizacij in marksistično usmerjeni študentje na Dunaju ter komunistični režim v Ljubljani kar zadovoljni s sedanjimi neuspehi in nazadovanjem pri NSKS, si ni težko predstavljati. K dr. Inzkovemu predsedništvu pa bi pripomnil tole: Vtis je bil na daleč, da je delal in nastopal preveč po pravilu "vse sam", namesto da bi bil okrog njega čim večji krog sodelavcev in svetovalcev.

V teh sedanjih razmerah je tudi 25. obletnica vetrinjske tragedije šla mimo koroških Slovencev. Pri tem mislimo predvsem na Naš Tednik. Indirektno pa se je spomnila Mohorjeva s tem, da je v Koledarju ponatisnila odstavke iz knjižice "V Rogu ležimo pobiti". (Ni pa izključeno, da bi Naš Tednik priobčil članek o vetrinjski tragediji, seveda umerjen in prehtan članek, če bi mu ga bil kdo od nas poslal. Zato najbrž vsaj delno velja: nostra culpa!)

Bralce bo verjetno zanimala vest, da je letos spomladi prišlo do hudega spora med marksistično-komunističnimi koroškimi študenti okrog "Kladiva" in levičarsko Zvezo slov. organizacij. Lani ob tem času si ZSO še ni delala nobenih skrbi zaradi te študentske skupine.

Za konec tri misli. Prva: Podoba je, da posamezniki na Koroškem vedno bolj prihajajo do prepričanja, da je zavestna krščanska podlaga conditio sine qua non za uspešno narodno politično in kulturno delo. Tista krščanska podlaga, na kateri so Slovenci delali od svoje naselitve naprej. Marksistično usmerjene koroški Slovenci morejo pokazati na neke uspehe, gledano na kratko dobo. Na daljšo dobo pa marksistična podlaga nujno vodi v razkroj, najprej v idejnega, nato moralnega in končno v narodnega. Marksistična ideologija pomeni za malo slovensko manjšino na Koroškem propad.

Druga: Slovenske šolske sestre na Koroškem, ki vodijo gospodinjski šoli v St. Jakobu in St. Rupertu, opravljajo pomembno krščansko in slovensko delo. Sestre res zaslužijo, da bi se jih slovenski rojaki po svetu večkrat spomnili z duhovnimi in denarnimi darovi.

Tretja: V aprilski "Novi Mladiki" je dr. Vospernik zapisal besede, da je "Mohorjeva družba... osrednja kulturna institucija koroških Slovencev". Je tako! Zato, čeprav si želimo pri njej večje kulturne iniciativnosti in bolj vsestranske dejavnosti; in čeprav si skoro vsako leto želimo bolj kvalitetnega knjižnega daru, vendar kljub temu izrekamo iskreno željo in iskren poziv vsem mohorjanom širne Kanade in Združenih držav, kakor tudi onim v južni Ameriki in Avstraliji: ostanite zvesti udje Mohorjeve še naprej! Z naročino njenega v s a k o letnega knjižnega daru podpirate pošteno slovensko in krščansko stvar na rodni slovenski zemlji.

ikg

Društvo Kras št. 8 ADZ vabi na piknik

CLEVELAND, O. — Društvo Kras št. 8 priredi 18. julija na izletniškem središču ADZ svoj piknik. Igral nam bo Peconov orkester za ples, korajžo in ve-

selje. Odbor se prizadeva na vso moč, da bi pripravil vse najboljše.

Stari rek pravi, da vse ljudi ni nikdar mogoče zadovoljiti. Mi bomo na tem pikniku dokazali, da ima vsako pravilo izjemo, tudi ta znani rek! Dobro razpoloženje, udobno in prijetno urejen kraj nas bosta zadržala na pikniku do pozne noči. Vsi smo radi dobre volje, vsi veseli in nihče iz razgibane, prijetne družbe ne sili stran.

Pikniška doba je kratka, porabimo jo. Zberimo se v naravi rojaki in rojakinje iz vseh predelov Slovenije!

Na svidenje!

Tone Skapin

Glas z Ely

ELY, Minn. — V Bloomensson bolnišnici je umrl 83 let stari Jožef Skerjak, ki je prišel sem iz Slovenije pred 65 leti. V večnemu počitku so ga po pogrebnih molitvah in sv. maši položili na domačem župnijskem pokopališču. Zapustil je sina Jožeta v Vergusu, Minn., in Mrs. Mathew Grahek, sestro Mrs. Frank Peček. Pokojnik je bil član KSKJ in ABZ.

Sedem mlj od našega mesta oodo začeli graditi letališče.

J. J. Peshel

Ponovno slovo

CLEVELAND, O. — Na obisk sta prišla pred časom g. Alojzij in ga. Marija Martincič k sinu Mikiju in snahi Ančki na 929 E. 78 St. Prihodnji teden bosta odpotovala nazaj v Ljubljano.

Imenovana sta mi posebno draga, ker smo si bili nekdaj doma v št. Jurju pod Kumom sosedje. Včasih so rekli ljudje, da so sosedje prvi sorodniki. Vsaj tako mislim, da je pri nas pri tem ostalo. Tako smo si ostali med seboj v vsakem slučaju in priložnosti, tudi takrat, ko vse to ni bilo lahko. Lojze, to ne velja samo za Tebe in Tvojo ženo, marveč za vse, ki so izšli iz Tvoje družine! To sem Vama že omenil, ko Vaju je pripeljal k meni vatin bližnji sorodnik Justin Martincič. Tudi on je vreden vsega priznanja za vsa dobra dela, ki mi jih je izkazal v najkritičnejšem času mojega življenja.

Težko mi je, ko odhajata in le malo upanja imam, da bi se še videli. Rad bi se Vama pridružil, ko pojdetata nazaj v našo ljubo, nepozabno Slovenijo. Želim Vama vso srečo!

Jože Vrtačnik

IZ NAŠIH VRST

Ontario, Calif. — Cenjeno uredništvo! V prilogi tega pisma Vam pošiljam ček za poravnavo naročnine za eno leto vnapej.

Z Ameriško Domovino smo zelo zadovoljni in jo priporočamo tudi znanecm. Želimo Vam obilo uspehov pri izdajanju tega tako važnega glasila za nas Slovence in tudi za druge, kateri razumejo naš jezik.

Prisrčno pozdravljamo uredništvo, upravo in naročnike lista.

Družina Jasbinšek

New Toronto, Ont. — Cenjeni g. urednik! Vedno bolj smo v naši hiši zadovoljni z Ameriško Domovino.

Za vsakega nekaj je v njej, vsi skupaj pa prav radi beremo članke "Misijonska srečanja in pomenki". Komaj jih čakamo. Bog daj, da bi misijonske članke še brali mnogo, mnogo let. Božji Misijonar naj pisca teh člankov, č. g. misijonarja Karla Wolbanga, bogato poplača, Vas g. Lipovec pa za vse Vaše delo z Ameriško Domovino, katerega tako mnogo, lepo in vztrajno vršite!

Lepo pozdravljamo Vas in vse, ki sodelujete pri Ameriški Domovini. Darujemo dva dolarja za tiskovni sklad.

Družina Jožeta in Katarine Kolenko

STEFAN ZWEIG:

Skrivnost, ki žge

Vendar mu je to izpodletelo. Zgodilo se je, kar je najmanj pričakoval: nihče ni opazil njegovega kljubovanja. Da, zdelo se mu je celo, da ne opazijo niti njega, ki je bil včeraj vendar središče njihove družbe. Govorila sta mimo njega, šalila sta se med seboj in smejala, kakor da bi se on pogreznil pod mizo. Kri mu je stopila v lica, v grlu je tičala kepa, ki mu je zapirala sapo. Z grozo se je zavedel svoje strašne nemoči. On naj bi torej mirno sedel tu in gledal, kako mu njegova mati jemlje prijatelja, edinega človeka, ki ga je ljubil, in naj bi se branil edino le z molkom? Zdelo se mu je, da bi moral vstati in nenadoma z obema rokama udariti po mizi. Samo zato da bi ga opazila. A zadržal se je, odložil je samo vilice in nož ter se ni več dotaknil jedi. Toda tudi tega trdovratnega posta dolgo nista opazila, šele pri poslednji jedi je mati to zapazila in vprašala ga je, če se ne počuti dobro. Kako zoprno, si je mislil, da skrbi vedno le za eno, če morda nisem bolan, sicer pa ji je vse drugo postranska stvar. Odgovoril je kratko, da mu ne gre, in s tem se je zadovoljil. Nič, prav nič mu ni izsililo uvaževanja. Izgledalo je, da je baron pozabil nanj, vsaj niti enkrat se ni obrnil z besedico nanj. Vse bolj vroče in vroče mu je vrelo v oči in moral se je poslužiti otroške zvijače — hitro je dvignil prtič —, preden bi mogel kdo videti da so njegova lica zalile solze in mu slano omočile ustnice. Ko je bilo kosilo pri kraju, si je oddahnil.

Med obedom je njegova mati predlagala skupen izlet z vozom k Mariji Pomagaj. Edgar je to slišal in si molče grizel ustnice. Niti minute ga torej noče več pustiti samega s prijateljem. A njegovo sovraštvo je planilo divje na dan šele, ko mu je pri vstajanju rekla: "Edgar, ti boš vse za šolo pozabil, moral bi vendar enkrat ostati doma in nekoliko ponavljati!" Zopet je stisnil svojo malo otroško pest. Vedno ga je hotela poniževati pred njegovim prijateljem, vedno odkrito spominjati na to, da je še otrok, da mora hoditi v šolo in da ga odrasli samo trpe med seboj. Tokrat pa je bil namen vendarle preveč prozoren. Sploh ni odgovoril, temveč se kratko in malo obrnil.

"Oho, že zopet uzažen," je rekla smeje in nato nadaljevala baronu: "Ali bi bilo to res tako hudo, če bi kdaj kako uro delal?"

In tedaj je rekel baron, ki se je imenoval njegova prijateljica, on, ki ga je zasmehoval kot zapečkarja: "No, ena ali dve uri res ne bi škodovali." V otrokovem srcu se je nekaj ohladilo in otoplelo.

Ali sta se mogoče sporazunela? Ali sta se res zvezala proti nje-mu? V otrokovih očeh je gorela jeza. "Moj papa je prepovedal, da se tu učim, papa hoče, da tu okrevam," je vrgel iz sebe z vsem ponosom na svojo belezen, pri čemer se je z obupom oprijel besede, avtoritete svojega očeta. Kakor grozno je spravljal iz sebe. Zanimivo je bilo, da so te besede v resnici zbudile v obeh neugodje. Mati je okrenila glavo in samo nervozno bobnala s prsti po mizi. Mučen molk je na široko razpredel mreže med njimi. "Kakor hočeš, Edi," je rekel naposled baron s prisiljenim nasmehom. "Saj meni ni treba delati izpitov, jaz sem pri vseh že davno padel."

A Edgar se tej šali ni smehljajal, temveč ga je samo gledal z ostrimi željnimi pridirajočimi očmi, kakor bi mu hotel seči do dna duše. Kaj se tu dogaja? Nekaj se je izpremenilo med nji-

ma, a otrok ni vedel, čemu vse to. Nemirno so mu romale oči od njega do nje in nazaj. V njegovem srcu je pričelo udarjati majhno, naglo kladivo: prva sumnja.

SKRIVNOST, KI ŽGE

"Kaj ju je tako izpremenilo?" je razmišljal otrok, ko jima je sedel v drdrajočem vozu nasproti. "Zakaj nista do mene več taka ko prej? Čemu se mama vedno izogiblje mojih oči, če jo pogledam? Zakaj se skuša on pred menoj vedno šaliti in igrati pavliho? Nobeden izmed njih ne govori več z menoj tako kakor včeraj in predvčerajšnjim, zdi se mi, kakor da sta dobila druge obraze. Mama ima danes tako rdeče ustnice, najbrž s njih je nabarvala. Tega nisem na njej nikoli opazil. In on vedno grbanči čelo, kakor da je užaljen. Jaz jima vendar nisem ničesar storil, ničesar rekel, kar bi ju moglo vznemljiti? Ne, jaz ne morem biti vzrok, kajti celo med seboj sta si drugačna kakor prej. Izgleda, kakor bi nekaj storila, česar si ne upata povedati. Ne kramljata več kakor včeraj, tudi ne smejeta se, zmedena sta, nekaj skrivata. Nekakšna skrivnost je med njima, ki mu je nečeta izdati. Skrivnost, ki jo moram dognati na vsak način. Saj jo poznam. Gotovo je tista skrivnost, pred katero mi vedno zapirajo vrata, o kateri govorijo knjige in opere, ko možje in žene med seboj pojejo z razprostrtimi rokami, se objemajo in odrivajo. Gotovo mora biti nekaj istega, kar je bilo z mojo francosko učiteljico, ki se je s papanom teko slabo razumela in ki so jo potem odslavili. Vse te reči so v zvezi, slutim, samo ne vem, kako. O, da bi jo vedel, naposled vendarle zvedel to skrivnost, da bi spoznal ta ključ, ki odpira vsa vrata, da ne bi bil več dalje otrok, pred katerim vse skrivajo in prikrivajo, da bi me ne mogli več voditi za nos in goljufati! Zdaj ali nikoli! Hočem jima iztrgati to strašno skrivnost." Guba se je zarezala v njegovo čelo, skoro star je bil videti šibki dvanajstletnik, ko je tako resno sam s seboj razglabljal, ne da bi se le enkrat ozrl na pokrajino, ki se je razprostirala naokrog v pojočih barvah, na planine v očičnem zelenju svojih iglastih gozdov, na doline še v nežnem blesku zapoznele pomladi. Neprestano je gledal oba, ki sta sedela njemu nasproti v zadnjem delu voza, ko da bi mogel s temi vročimi pogledi kakor s trnkom iztrgati skrivnost iz bleščečih globlin njihovih oči. Nič ne ostri razboritosti bolj ko strastna sumnja, nič ne razvija možnosti nezrelega uma bolj kakor sled, ki pelje v temo. Saj so včasih le prav tanka tista vrata, ki ločijo otroke od sveta, ki ga imenujemo pravega, in že slučajna sapica jim jih lahko odpre.

Edgar je nenadoma začutil tisto neznano veliko skrivnost tako otipljivo blizu kakor še nikoli; tik pred seboj jo je slutil, sicer še zaprto in nerazrešeno, toda blizu, čisto blizu. To ga je vznemirilo in mu dajalo tisto nenadno, svečano resnobo. Kajti povsem nezavedno je slutil, da stoji na robu svoje otroške dobe.

Obojica nasproti je čutila pred seboj nekaj top odpor, ne da bi slutila, da izhaja od dečka. Počutila sta se tesno in ovirano v troje v vozu. Obe očesi njima nasproti, s svojim temnim plapolajočim žarom sta ju ovirali.

(Dalje prihodnjič)

Obsežni parki

V mestu Minneapolis imajo 152 urejenih parkov s skupno površino 6,000 akrov.

S konvencije "Mladih republikancev"

PHOENIX, Ariz. — Te dni sem bil na Young Republican National Federation konvenciji kot eden delegatov Kalifornije. Bili smo gostje senatorja Barry Goldwaterja, senatorja Fannina in kongresnika Sam Heigerja ter Johna Rhodes-a. Poleg mene je bilo in je v federaciji še več slovenskih mladih oseb. Le če se politično udeležujemo, lahko držimo ZDA na pravi poti ter s tem tudi Sloveniji pomagamo. Zato svetujemo vsakemu, posebno še mlajšemu Amerikancu in Amerikanki, naj ne stoji ob strani.

Med resolucijami, ki so bile predlagane, je, da naj se vojaki poljske Andersonove armade, jugoslovanski četniki ter slovenski domobranci smatrajo za Veterans of Foreign Wars, ker so se borili za zaveznike. Tudi, da naj se poviša socialna pokojnina starejšim. Odločno so se delegati zavzeli proti splavu, demokratska mladina pa se je v Floridi in drugod resno zavzela za splav.

Govoril je tudi podpredsednik Spiro Agnew ter smo dobili čisto sliko o vietnamski vojni, precej podobni naši slovenski komunistični revoluciji. Politična brezbrzičnost tudi ZDA lahko pripelje v komunizem. Proti Hanoi ju je treba bolj odločno nastopiti ter realno gledati na vse.

To je samo nekaj izvlečkov z zanimive konvencije.

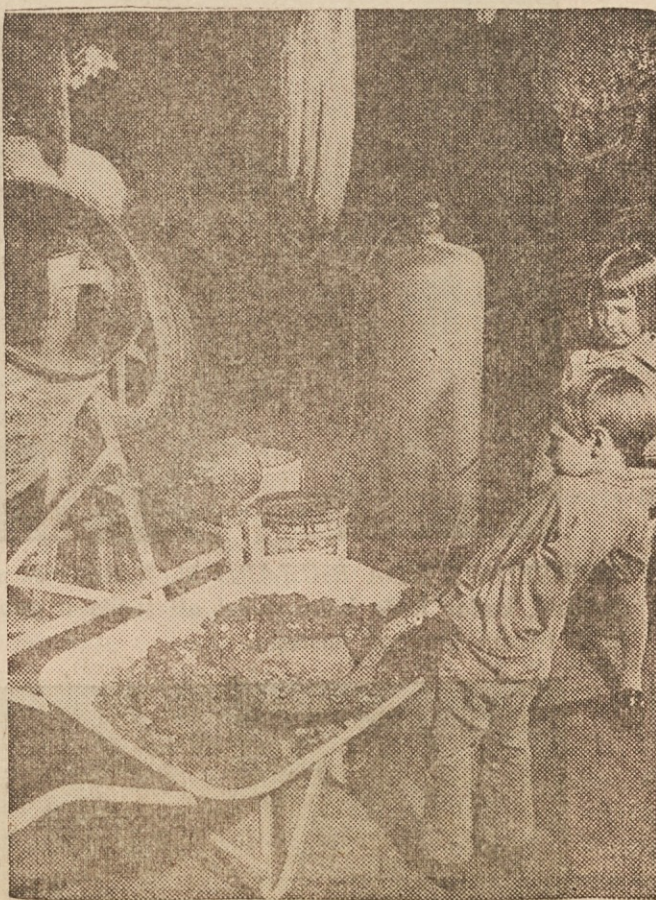
Lep pozdrav vsem Slovincem in Slovenkam!

Stanko Meršol

— Nova Mehika je postala del ZDA leta 1846.

ZANIMIVOST — Ko slave v Hong Kongu svoj letni "Zajčji praznik", vozijo v sprevedu po mestu takole oblečene male deklice kot posebno privlačnost.

ZAKLAD — Rodney Bradford, 6-letni fantič, skuša dvigniti lopato z delom kovancev v skupni vrednosti \$43,000, ki so jih spravili iz "Vodnjaka želja" v Luray Caverns, Va. Darovalci so jih nametali tja kot prispevek za sklad boja proti miškularni distrofiji.

Jože Grdina:

Po stopinjah Gospodovih

(Nadaljevanje)

Po tej res natančni preiskavi so napravili rekonstrukcijo nekdanjega gradu Antonija. Iz te rekonstrukcije se vidi, kako kolesalna in impozantna je bila ta stavba, katero je dal pozidati kralj Herod Veliki. Res, prava kraljevska stavba, ki je bila zgrajena po najboljših arhitek-tih tedanjega časa. V tej stavbi je bil proglašen za Kralja Sin božji: Jezus Kristus.

Evangelist sv. Janez piše, da je Pilot vprašal Jezusa: "Ti si judovski kralj? Jezus mu je odgovoril: Ali praviš to sam od sebe, ali so ti o meni drugi povedali? Pilot je odgovoril: Sem mar jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te meni izročili. Kaj si storil? Jezus mu je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta; ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom; tako pa moje kraljestvo ni od tod. Rekel mu je Pilot: Torej kralj si? Jezus mu je odgovoril: Tako je, kralj sem..." Tukaj je potem Jezus Kristus prejel svoje kraljevske insignije: trnjevo krono in križ.

Rekonstrukcijo gradu Antonija sem si ogledal tudi jaz. Je res nekaj impozantnega in za tiste čase sijajnega. Fotografijo rekonstrukcije sem dobil na mestu. Prav tako tudi originalne fotografije raznih delov Antonije; proti primerni odškodnini, katero sem pa z veseljem plačal, kajti če je bilo kaj res spomina vredno, je bilo to. Potem sem se toplo zahvalil Sionski sestri za vse njen trud, ko mi je s tako pazljivostjo in natančnostjo razkazala odkrite dele nekdanjega gradu Antonija. Kaj takega, kot se vidi tam, ne doživiš zlepa. Kaj takega nimajo ne Atene ne Carigrad, niti sam Rim.

Kdo ne vidi tukaj božjega načrta in božje Modrosti. Ob času ko je bil v betlehemski štalici rojen Jezus Kristus, so Herodovi arhitekti gradili grad Antonijo in nihče ni slutil, da ga gradijo za Kralja zemlje in neba, kakor je Jezus sam povedal pred Pilatom: Kralj sem. Stiri-deset let po tem dogodku, po hudih, res krvavih bojih z Judi, so Rimljani julija 70 po Kristu-su zavzeli utrjeni grad Antonija in ga porušili tako, da je pod temi ruševinami kar izginil.

Ko je dozorel čas in se je svet blizal modernemu, tolikanj prosvitljenemu 20. stoletju, je pa Bog poskrbel, da se kraj, kjer je bil za kralja proglašen Sin božji, odkrije. Poklical je sina enega naroda, ki se je odrekel Njegovemu kraljestvu: Nima mo kralja razen cesarja! Alfonz Ratisbonne, popoln brezverec, fra-

mazon in Jud, se pri pogledu na Brezmadežno Devico Marijo spreobrne, kot dokaz, da je pri Bogu vse mogoče: in je potem nevede in nehotе dosegel, da je bil po 18 stoletjih nekdanji kraljevski grad Antonija odkrit, kakor je to lepo povedal Rev. Vincent, ki se je leta in leta nehalno trudil za popolno odkritje tega kraja, ki je bilo po njegovi ključeno.

Ko je bilo po odkritju Litostrota vse najdeno, popisano in fotografirano, je Bog poklical po svetu raztepane Jude v deželo njih očetov, iz katere so bili izgnani pred stoletji, da si ogledajo originalni kraj, kjer so njih očetje zahtevali od Poncija Pilata, da je na njih zahtevo sodil Jezusa v smrt na križu. Leto po tem dokončanem odkritju, 14. maja 1948, je bila proglašena neodvisna suverena država Izrael. Kdo ne vidi tukaj volje Najvišjega? Ko je bilo vse dovršeno; zdaj pa pridite in pogledajte. Ni bila tu judovska podjemenost, pa njim naklonjena ameriška politika, ampak — prst je božji.

Mar mislite, da bi Judje v svojem suvereni državi kaj takega dovolili, da se s tako natančnostjo in preciznostjo odkrije za Jude najbolj pekoči kraj, kjer se zrcali vsa hudobija in zloba napram Njemu, kateremu so se njih očetje odrekli. Proč, proč, križaj ga! Judje bi v svoji suvereni državi kaj takega gotovo ne dovolili. Tu je Bog pokazal, da je On gospodar in da On vodi tako, kot je Njemu prav, ter se ne ozira na spletke diplomatov in ne na načrte vladarjev, pa bili še tako mogočni. Ko je dozorel čas, da se to odkrije, je Bog po Brezmadežni Devici Mariji poklical Alfonza Ratisbonne in ko je bilo vse dovršeno, pa Jude v njih nekdanjo domovino, o čemur ni pred leti nihče slutil, še manj pa pričakoval. Mar je to božji opomin Judom, da spoznajo svojo zmožnost ter gredo po poti, ki si jo je izbral Alfonz Marija Ratisbonne, ki danes kliče svojim rojakom: Hočete biti srečni, tedaj za menoj... In marsikateri Jud se danes vpraša: Kaj pa, če je imel Alfonz Ratisbonne le prav? Vse ugodnosti lepega življenja ter srečne, bogate bodočnosti je imel pred seboj, pa se je dal krstiti: postal je katoličan, duhovnik ter s tem sprejel vse težkoče in zasramovanja z edinim ciljem, da zveliča svojo dušo. Zato čudnega nič, da je marsikateri Jud storil po njegovem zgledu.

(Dalje sledi)

Libanonsko-izraelska meja postala zopet nemirna

BEIRUT, Lib. — Libanonsko-izraelska meja ni bila nikoli preveč mirna. Arabski gverilci so se namreč že pred leti utaborili na libanonski strani v precej globokem zaledju in od tam vdiral v izraelske obmejne kraje. Izraelske čete so preganjale gverilce, kar so jih mogle odkriti v libanonskih obmejnih vaseh in libanonskem hribovju. Najbrže so se sedaj arabski gverilci preveč dolgočasili in znova vdrli na izraelsko stran, nakar so jih izraelske čete pregnale nazaj čez mejo. Arabska domišljija je iz teh tradicionalnih obmejnih spopadov napravila prave vojaške operacije. V Libanonu so baje celo sklenili, da bodo modernizirali orožje za njihovo narodno obrambo, ki šteje 20,000 mož. Sedanja trenja med obema deželama niso sprožila v arabskem svetu nobenega večjega zanimanja ali razburjanja.

Sovjetski pisatelji na svojem petem kongresu

MOSKVA, ZSSR. — Sovjetskih pisateljev je toliko, da se jih je 7,290 vpisalo v Zvezo, ki je ravno sedaj imela svoj peti kongres v Moskvi. Svečani otvo-

ritvi so prisostvovali tudi Brežnjev, Kosygin in kar še kaj pomeni v Moskvi.

Prvi kongresni govorniki so morali seveda najprej dokazati, da so na pravi poti. Zato so krepko udrihali po vseh kulturnih tokovih, ki ne obojujejo vsega, kar se godi v Kremliju. Napadali so tudi vse tiste pisatelje, ki tupatam mislijo s svojo glavo. Polena so letela tudi proti marsikateremu tujemu kulturniku.

Potem je prišlo na vrsto obravnavanje napak in lastnih vrstah, redno zaključeno s pozivi, da se je treba poboljšati. Sklepne poročila o kongresu še ni. Nekateri govorniki tudi niso pozabili, da znova poudarijo, da sovjetskim pisateljem ni mesta v nobeni mednarodni kulturni skupnosti.

Prihodnja demokratska konvencija bo v Miami Beach

MIAMI BEACH, Fla. — Sedanjemu voditelju demokratov L. O'Brienu se je posrečilo pridobiti glavni demokratski odbor za idejo, naj bo prihodnja demokratska konvencija 10. julija 1972 v Miami Beach.

Za konvencijski prostor je tekmovalo več drugih mest, toda nobeno ni nudilo toliko ugodnosti kot Miami Beach: pol milijona dolarjev v gotovini za kritje stroškov konvencije, isti znesek v obliki raznih daril in podobnih ugodnosti itd. Seveda s tem zadeva s konvencijo še ni urejena. Še zmeraj je na dnevnem redu vprašanje novega strankinega statuta, kjer je še vse polno odkritih vprašanj.

V podobni zadregi so tudi republikanci. Tudi njihova stranka ima več ugodnih ponudb. Predsednik Nixon sam se vne-ma za San Diego. Ako bo ta načrt propadel, bo tudi republikanska konvencija verjetno v Miami Beach, toda šele za demokratsko.

Ženske dobijo delo

Gospodinja
Iščemo gospodinjino za prijazno družino, 5 dni, Heights okolica, nova hiša, privatne sobe, nič kuhanja. \$80 tedensko.
Kličite 382-3232

(129)

HELP WANTED

HELP WANTED
Overseas job opportunities
High pay - Travel - Adventure
861-1886
19 Offices Nationally
WORLDWIDE OVERSEAS SERVICES INC.
2800 Euclid Ave. Suite 225
Cleveland, Ohio 44115

(134)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Vprašajte na 19507 Arrowhead Avenue.

(129)

V najem
Oddamo 6 sob in garažo na St. Clair Ave. in E. 66 St. Prednost imajo starejši. Kličite 881-9689 od 4. do 6. zv.

(129)

Richmond Heights
Zelo lepa zidana ranch hiša, 3 spalnice, polna klet, zidana garaža za 2 avta, 2 kopalnici, 90 x 378 čev. lot. Vodni kanali plačani, veliko sadnih dreves, okrogla pot.

Euclid
Bungalow, 4 spalnice na zaprti cesti, klet in 2 kopalnici.
Groveswood okolica
5-sobna hiša, vse na enem, za starejše ali novoporočence. Samo \$11,900.

LAURICH REALTY
IV 1-1313

(129)

Senat zavrnil zahtevo po omejitvi sredstev za NASA

WASHINGTON, D.C. — Senat je v torek s 64:22 glasovom odklonil predlog sen. W. F. Mondaleja, demokrata iz Minnesote, za ukinitve finančnih sredstev za gradnjo vozila, ki naj bi vzdrževalo zvezo med Zemljo in vesoljsko postajo ZDA.

V sedanjem proračunu je v ta namen predvidenih 137 milijonov, stroški pa bodo skozi leta narasli v milijone, ki bi jih sen. Mondale raje porabil za pomoč splošnim domačim potrebam.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je dobra enodružinska hiša s 3 spalnicami na 1034 E. 61 St. Oglasite se osebno po dvanajsti uri — opoldne.

(128)

V najem

5-sobno, prebarvano stanovanje, kopalnica, pokrita veranda, zgoraj, se odda odraslim, novoporočenim ali z odraslimi otroci, na 6815 Edna Ave. 391-7329

(128)

Naprodaj

4-družinska hiša v izvrstnem stanju, aluminijasta obloga, tri 4-sobna stanovanja, in lastnikovo 6-sobno stanovanje in kopalnica. Dohodek \$7,000 letno, blizu West Side pri I-71. Cena \$28,500. Kličite lastnika 281-7375 od 6. do 8. zvečer.

(129)

Barvanje vseh vrst

Za barvanje hiš, znotraj in zunaj, po ugodnih cenah, kličite po 6.30 zvečer do 8. zvečer tel. 391-6582.

(129)

Lastnik prodaja

dvodružinsko hišo, 5-5, vsa podkletena, plinski furnez, v dobrem stanju in po ugodni ceni, Medina Avenue. Kličite 261-1667

(130)

Euclid, Ohio

\$20,500 — 2 spalnice, polna klet, v prvovrstnem stanju, pri E. 222 St.

GEORGE KNAUS Real Estate
481-9300

(129)

V najem

Oddamo 3 sobe zgoraj, soparna gorkota in plin. Kličite po 6. uri HI 2-7821

(X)

Apartment v najem

na 1176 Norwood Rd. pet sob za eno žensko ali dvojico zgoraj, brez otrok. Kličite HE 2-2976.

(129)

Hiša naprodaj

Blizu cerkve Marije Vnebovzete pri Holmes Ave., 722 E. 160 St., 6 sob zgoraj, 4 spodaj, garaža za 2 kare, lep lot. Se lahko takoj vselite. \$13,500.

STREKAL REALTY

731-0932 481-1100

(128)

Naprodaj

Radi selitve ugodno prodam eno leto star airconditioner za 4 sobe in razno drugo pohištvo. Kličite po 4. uri: tel. 431-6749.

(129)

V SVETOVIDSKI OKOLICI
je naprodaj krasno stanovanjsko poslopje, 4 stanovanja, 2 trgovska prostora. V zelo dobrem stanju. Vprašajo za \$28,000

UNITED BROKERS INC.

631-8500

(129)

Stanovanje v najem

Oddamo 4 lepe sobe blizu fare sv. Vida Slovincem, nič otrok. Kličite 361-5887

(30,1,2,14,15,16,21,22,33 jul)

Carst Memorials

Kraška kamnoseska obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. 481-2237

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"O, gospod grof," pravi Villefort z bridkim mirom, "to skoro ni vredno besed; samo čisto priprosta izguba denarja, drugega nič."

"Res," pravi Monte-Cristo, "za premoženje, kakoršno je vaše, in za vaš vzvišeni, filozofični duh pomeni izguba denarja malo!"

"Tudi me ne jezi denar, dasi devetstotisoč frankov, če se vzame natanko, ni več malenkost. Toda jezim se zlasti zaradi usode, zaradi slučaja, zaradi fatuma ali kako naj imenujem to moč, ki je treščila v me nalik strel, mi vzela upanje na brezskrbno starost ter uničila morda tudi bodočnost moje hčerke in to vse po trmi otročjega starca."

"Ej, moj Bog! Kako pa je to vendar?" vsklikne grof. "Rekli ste devetsto tisoč frankov? Ej, resnično, v tem slučaju imate čisto prav; to je vsota, ki jo tudi filozof izgubi nerad. In kdo vam je to provzročil?"

"Moj oče, o katerem sem vam že pravil."

"Gospod Noirtier? Ej! Toda če se ne motim, ste mi vendar rekli, da je čisto hrom in je izgubil vse telesne moči?"

"Da, fizične moči, kajti čisto nič ne more rabiti svojih udov in ne more govoriti, a kakor vidite, pri vsem tem misli, hoče in dela. Pred petimi minutami sem ga zapustil, in ta hip narekuje dvema notarjema svojo oporoko."

"A potem mora vendar govoriti?"

"Storil je še več; jasno je pokazal, kaj hoče."

"In kako?"

"S pomočjo svojega pogleda. Njegove oči so ostale žive in pri-

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

COUPLE WHO LIKE FARM LIFE
Married couple to live in 4 rm. furn. cottage on large farm. Can have own garden. Wife to do hswk. washing, and cooking. Husband to do gardening and lawn work. Salary based on exp. Call 645-1616 or write Helen Pelzer, 3700 Prudential Plaza, Chicago 60601.

(129)

HOUSEKEEPER — Exp. to live in good Northwest side home. Rm. & board & \$85 mo. sal. & paid vacation. Must be able to drive my car.

774-4649

(130)

FARMS FOR SALE

WISCONSIN
Acres 2.800. All productive Wisconsin land. Due to illness we are offering this corporation farm with management. Call or write N. J. Coury—Broker, Saline, Michigan. PH. 313-429-9731

REAL ESTATE FOR SALE

WHEATON — 3 bdrm. brick ranch, full bsmt. w-wet bar, 28x30 htd. garage, cyclone fence. \$36,900. Owner. By Appt. 668-2523

(130)

1st time offered. Edison Park — By Owner. 3 bdrms., 2 bath, cent. air cond. brk. ranch. Pan. bsmt., w-bar, kit. w-blk. ins., 1½ car garage. Low \$40's. 774-8274

(129)

BUSINESS OPPORTUNITY

PRINTING BUSINESS with equipment. Loop location. Compl. stock, bus. etc. \$17,000. Owner will help finance. 263-7237

(128)

ne odreče tako lahko."

"Vsekakor se je že odrekla svetu," odvrne gospa Villefort; "saj je vendar hotela iti že pred enim letom v samostan."

"Mogoče je," odvrne Villefort, "toda jaz pravim, madame, da se ta močitev izvrši!"

"Proti volji vašega očeta?" pravi gospa Villefort, ubravši drugo struno. "To je vendar precej težko!"

Monte Cristo, ki se je delal, kakor da ne pazi na ta pogovor, ne preslihi niti namanjšje besedice.

"Milostiva," odvrne Villefort; "lahko rečem, da sem vedno spoštoval svojega očeta, ker se je pridružil pri meni naravnemu otročjemu čutu spoštovanje pred moralično premočjo in ker je oče dvakrat svet kot oni, od katerega imamo svoje življenje in ki je naš gospod; toda od danes naprej več ne morem priznavati duševnih zmožnostij starca, ki samo vsled spomina, da je sovražil nekoč očeta, preganjal njegovega sina na ta način še v svoji popolni telesni onemoglosti; bilo bi torej smešno, če bi pustil, da bi določeval on o mojih načrtih. Vedno bom imel tudi v bodoče pred gospodom Noirtierjem največje spoštovanje; ne da bi se pritoževal, bodem prenašal to denarno izgubo, katero mi je provzročil; toda moja volja ostane neomahljiva, in svet naj odloči, na čegavi strani je zdrava pamet. Zato omožim svojo hčerko z gospodom Francom d'Epinay, ker je ta zveza po mojem prepričanju koristna in častna in končno ker nepriključno hočem omožiti svojo hčerko s tistim, s komur se zljubi meni."

"Ej, kako?" pravi grof, ki ga je kraljev prokurator ves čas pozival s svojimi pogledi, naj mu pritrdi, da ima prav. "Kako! Pravite, da odreka gospod Noirtier gospici Valentini dedščino, ker se omoži z gospodom Francom d'Epinay?"

"Ej, moj Bog, da, gospod grof, to je vzrok," pravi Villefort in zmaje z rameni.

"Vsaj vidni vzrok," pristavi gospa Villefort.

"Resnični vzrok, gospa. Verujte mi, jaz poznam svojega očeta."

"Kdo more to dokazati?" odvrne mlada žena. "Zakaj, vas vprašam, naj bi bil gospod d'Epinay gospodu Noirtierju manj ljub kakor kak drug?"

"Res," pravi grof, "jaz gospoda Franca d'Epinay poznam; to je sin generala Quesnela, ali ni res? Sin onega, ki ga je kralj Karol X. imenoval baronom d'Epinay?"

"Tako je," odvrne Villefort.

"To je vendar, kakor se mi

zdi, zelo ljubezniv mladenič."

"To je od starčeve strani tudi samo pretveza, o tem sem trdno prepričana," pravi gospa Villefort. "Starci so tirani onih, katere ljubijo; gospod Noirtier noče, da se njegova unukinja omoži."

"Toda," pravi grof, "ali ne veste, kaj naj bi bil vzrok temu sovraštvo?"

"Ah, moj Bog, kdo ve?" "Morda politično nasprotstvo?"

"Res, moj oče in oče gospoda d'Epinay sta živela v onem burnem času, ki sem ga videl le v njegovih zadnjih dneh," odvrne Villefort.

"Ali ni bil vaš oče bonapartist?" vpraša grof. "Zdi se mi, da ste rekli nekoč nekaj takega."

"Moj oče je bil pred vsem drugim jakobinec," pravi Villefort, prekoračivši v svoji razburjenosti meje previdnosti, "in senatorska roba, ki mu jo je Napoleon ognil čez rame, je prejš-

njega moža samo preoblekla, ne da bi ga izpremenila. Ko se je moj oče vdeleževal zarot, ni delal tega za cesarja, ampak proti Bourboncem, kajti moj oče je imel to strašno lastnost, da se ni bojeval nikdar za gradove v oblakih, ampak vedno le za to, kar je bilo mogoče izvršiti, in da je v to, da se te možnosti izvršijo, delal po najstrašnejših teorijah Gore, ki se niso bale nobenega sredstva."

"Torej," pravi Monte-Cristo, "vidite, tu pač tiči vzrok: gospod Noirtier in gospod d'Epinay sta si bila nasprotnika na političnem polju. Ali general d'Epinay, dasi je služil pod Napoleonom, ni ohranil v dnu svojega srca rojalističnega prepričanja? In ali ni to oni, ki je bil nekega večera, vračaje se iz bonapartističnega kluba, umorjen, ker so se varali v upanju, da najdejo v njegovi osebi zaveznika?"

(Dalje prihodnjič)

Ameriška Domovina v prvem tednu julija zaradi počitnic osobja ne bo izšla

Kot v preteklih letih tudi letos v prvem tednu julija Ameriška Domovina ne bo izšla, ker bo celotno osobje v uredništvu, upravi in tiskarni na počitnicah. Naročnike in čitatele lista prosimo za razumevanje, ker uslužbenstvo drugače ne more do nujno potrebnih počitnic. Število osobja je premajhno, da bi moglo postopno na počitnice.

Vse tajnike in poročevalce društev prosimo, naj svoje objave za čas, ko list ne bo izšel, pošljejo preje, da jih bo mogoče še o pravem času objaviti. Lista ne bo v tednu od 5. do 11. julija. Urad bo zaprt od 3. do 11. julija.

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KE 1-8187

PREDSEDNIK ZDA RICHARD M. NIXON si pomaga z rokami in mimiko obraza, pa tudi z raztegnjenimi gestami, kadar hoče kako misel ali točko v govoru posebno jasno izraziti. Na sliki ga vidimo v raznih položajih tekom javnega nastopa.

